

for Udgifterne, ja saa lave, at de sikkert ville blive større, og at Indtægterne saa store, at de næppe ville blive større. Der er navnlig een Post, som jeg vil tillade mig at gøre opmærksom paa, nemlig Udgiften til Bevogtning af Terrainet. Der har Udvalget ikke faaet noget som helst brugbart Materiale fra den høitærede Indenrigsminister, hvorpaa det kan støtte en Dom; men ved et Tilfælde har jeg, efterat Udvalget har sluttet sit Arbejde og afgivet sin Betænkning, faaet nogle Meddelelser fra en aldeles paalidelig Kilde, en Kilde, som ikke vil blive forkastet som Autoritet, og som gaar ud paa, at Udgifterne ikke ville blive 100,000 Kr., men snarere 200,000 Kr. om Aaret. Der vil nemlig udfordres 110 til 130 Toldfunktionærer til Bevogtningen foruden 2—3 Dampere og 4—6 Kobaade. Grunden til, at der udfordres Mandstab til Varer, der skulle transporteres fra Frihavnen til den gamle Havn, er, at der findes 6,500 Fod Landgrændse, som skal bevogtes, 5,000 Fod Søgrændse og 2 Gange 2,000 Fod Landgrændse mod Dampfergehavnen. Der vil udfordres 3 Hold Mandstaber til Bevogtningen; en af Forudsætningerne for Frihavns Nytte er jo netop den, at den skalde benyttes om Natten ligesom om Dagen uden Toldvæsen. Dog maa til enhver Tid Toldvæsenet være tilstede ikke til Expedition men til Bevogtning. Da Erfaringen viser, at man ikke kan paalægge disse Embedsmænd længere Vagt end 8 Timer ad Gangen, udfordres der 3 Hold, deraf kommer, at Antallet af Embedsmænd vil blive saa stort. Disse Embedsmænds Lønninger ville variere fra 800 Kr. til 4,400 Kr.; det kan ikke paaregnes, at Lønningerne ville blive mindre end 130—140,000 Kr. Pensionen vil beløbe sig til 30—40,000 Kr., og saa have vi 170,000 Kr.; saa komme først Udgifterne til Toldexpeditionen, om hvilke man ikke kan danne sig noget som helst Begreb, saalænge man ikke kender Trafikens Størrelse; men der kommer nok hderligere et halvt Hundrede Tusinde Kroner, saaledes at mindre end med et Par Hundrede Tusinde Kroner om Aaret slipper man ikke derfra. Det Hele vil koste Staten 600,000 Kr. om Aaret, og jeg skal ikke negte, at da det ikke er positivt paavist, hvilken Nytte Frihavnsanlægget vil gjøre, finder jeg det — ja ligefrem lefsindigt af den høie Rigsdag, at ville vedtage Lovforslaget paa det Grundlag, som her foreligger. Jeg skal ikke stemme imod det, hvis Rigsdagen mener, at Sagen er saa oplyst, at den tør stemme for det, saa bliver det dens Sag; jeg skal ikke stemme imod Forslaget, men for det tør jeg heller ikke stemme. — Jeg har tilladt mig at stille et Vædrings-

forslag under Nr. 2, det er nemlig ogsaa af Udvalgets Flertal fremhævet, at det vil være meget nyttigt, om ikke nødvendigt, at den Jernbane, som er projekteret fra Frihavnen til Toldboden, fortsættes til Nyhavn for at komme i Forbindelse med den nuværende Havnebane, og jeg er for saa vidt enig med det ærede Flertal; men dersom Baneanlægget ikke fastsættes ved denne Lov, savner jo Indenrigsministeren Midler til at gennemføre dette Projekt; og derfor tror jeg, at det er rigtigst, at det nu bliver optaget i denne Lov, at Banen anlægges, og at de dertil fornødne Midler blive bevilgede. Hvor store disse Midler skulle være, derom savner jeg de fornødne Oplysninger. Banens Længde vil blive 16—1800 Alen, og jeg antager, at 400,000 Kr. ville kunne besfride Omføtningerne. Jeg har under Nr. 10 til § 5 stillet Forslag om, at Summen 585,000 Kr., som det vilde blive, efter at Flertallets Forslag er vedtaget, forandres til 1 Mill. Kr., med andre Ord jeg har foreslaaet med et rundt Tal 415,000 Kr. til dette Anlægs Gjennemførelse; det er naturligvis meget vanskeligt, og det har været umuligt i den korte Tid, Udvalget har arbejdet, at kunne skaffe sig stfetre Oplysninger i saa Henseende. Maaſte den høitærede Indenrigsminister vil kunne udtale Noget derom. Forrigt har jeg ikke Noget at tilføie til dette Afſnit, som nu er sat under Forhandling.

Breinholdt: Jeg skal tillade mig foreløbig at ubelade de to første af mig stillede sammenhængende Vædringsforslag, da de ville kræve en mere indgaaende Begrundelse, og jeg haaber til Gjengæld saa meget hurtigere at kunne begrunde de andre. Jeg skal begynde med at omtale Vædringsforslagene Nr. 3 og Nr. 4, som kun rent formelt adskille sig fra hinanden, og som jeg derfor kan tage under Et. Man vil maaſte erindre, at der ved 1ste Behandling fra et æret Medlem antedes over, at den Procentandel af Rettoudbyttet, som skulde tilfalde Aktieselskabets Aktionærer eller Medlemmer, var ubestemt. Hertil har det ærede Udvalg sluttet sig, baade ved en Udtalelse i sin Betænkning og ved — som det vil ses af Vædringsforslagslisten, der hører til Betænkningen — at have stillet hertil hørende Vædringsforslag. Det forekommer mig nu ganske vist, at selv om Udvalgets Vædringsforslag bliver vedtaget, vil denne Procentandel fremdeles blive meget ubestemt, den kan derefter blive 50, 75 og 100 pCt., idet der nemlig der regnes med to aldeles ubestjendte Størrelser, Størrelsen af Udbyttet og Størrelsen af de til enhver Tid indbe-